

skiller sig fra sin Laburet, vilde det være et smukt Minde at efterlade sig fra den Tid, han havde haft Kultusministeriet under sig. Jeg skal altsaa tillade mig at sige, at hvis de ærede Forslagsstillere vilde indskrænke deres Forslag for denne Gang til ene og alene at affasse Udnordiff, vilde jeg med Glæde gaa med dertil; men forsaavidt de vilde gaa videre, ser jeg mig ikke istand til at give Forslaget min Stemme. (En Stemme: Latinff Stil.) Det er ialtsald kun en Betselse ved Opfykningen fra 4de Klasse. Jeg tror, at det foreliggende Spørgsmaal i det Hele taget er saa vigtigt, at det vilde være heldigt at udfylde den indtrængende Drøftelse deraf til en følgende Samling.

Søgsbro: Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem i det, han sluttede med, at en indtrængende Drøftelse af denne Sag meget vanskelig vil kunne finde Sted under de nuværende Forhold, og at det var mere ønskeligt, om den kunde opsættes til en senere Samling; men idøvrigt maa jeg beklage, at de mange nye Tanker, han har udtalt, ikke fremkom under 1ste Behandling af Ministerens Forslag sidst i Januar, da saa Udvalget vilde kunne have taget dem under Overveielse, fremfor nu i sidste Diebliff af Samlingen. Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) ønskede, at dette Forslags Forhold til, hvad der var foregaaet i Udvalget, slet ikke var kommet paa Bane her i Salen, og mente endogsaa, at jeg, der dengang havde den Ære at fungere som Formand i Thinget, havde været for liberal ligeoverfor Forslagsstillerens Ordfører, fordi jeg havde tilladt ham at udtale sig om hans Forslags Forhold til Udvalgets Arbejder. Det ærede Medlem maa imidlertid være meget ubekendt med de Udtalelser, der ere saalene saavel her i Thinget som i det andet Thing, naar han kunde tro, at det skulde stride mod den almindelige Praxis. Vel er det en almindelig Regel, at man ikke her skal forhandle om Udvalgenes Arbejder, men dog er denne Regel ikke anderledes, end at der kan gjøres Undtagelser deraf, hvor Nødvendigheden maatte paabyde det, og her skulde man dog tro, det maatte være nødvendigt, naar 4 Medlemmer af Udvalget indbringe et Forslag om den samme Sag, som har været forhandlet i Udvalget, indbringe det til en første Behandling, efterat Sagen allerede har været til en første Behandling, og saaledes lægge Beslag paa Thingets Arbejde til en Gjentagelse istedetfor at gaa den regelmæssige og sædvanlige Vej til Thinget med en Betænkning og med Forslag til Sagens 2den Behandling. Der maa nødvendigvis for Alle, der ikke kjende Forholdet, deri ligge en Anklage mod Flertallet af Udvalget, særlig mod dets Formand og Ordfører, for, at de ikke have villet fremme Sagen, saa at de have maattet gribe

til saa ekstraordinære Foranstaltninger. Dette kom ogsaa frem sidst, da det ærede Medlem fra Langeland havde Ordet ved Indledning af denne Forhandling, idet han netop udtalte, at Ordføreren ikke vilde have givet nogen Betænkning. Men deri tager det ærede Medlem fuldstændig feil, og det undrer mig meget, at han kunde udtale noget Saadant, da han maa vide, at jeg netop i Udvalget førte Ordet for, at vi ikke skulde slutte vore Arbejder, uden at der blev afgivet en Betænkning, og at det netop var ham og hans Meningsfæller, der reiste Modstand herimod. Da det ikke lod til, at jeg kunde sætte min Anskuelse igjennem, indskrænkede jeg det til, at der dog kunde blive afgivet en Beretning om Arbejdet, at idetmindste vore Forslag maatte komme frem i Thinget og kunde blive offentlig drøftede inden næste Samling. Det lykkedes endelig at faae et knebent Flertal derfor, men et saa knebent, at jeg i Virkeligheden ikke skulde fristes til at fremstykke Arbejderne eller tro, at der kunde komme Noget ud af Sagen. Siden den Tid har jeg Intet hørt fra de ærede Medlemmer, hverken som Formand eller Ordfører i Udvalget, inden Forslaget blev bragt mig som fungerende Formand for Thinget med Anmodning om at lade det nyde hurtig Fremme her i Salen. Havde de ærede Medlemmer forandret deres Anskuelser, som de jo have, havde det været naturligere, om de havde henvendt sig til mig som Ordfører eller som Formand i Udvalget, i hvilken Egenstabs de nu vilde, og opfordret mig til at fremstykke Sagen for at afgive Betænkning, afholdt Møder, eller hvad det nu kunde være, men noget Saadant skete ikke. Jeg maatte blive meget overrasket ved at se en saadan Fremgangsmaade, og i hvor mange Aar jeg end har været Medlem af dette Thing, erindrer jeg ikke at have oplevet noget Sigtende (Afbrydelse). Ja, det er uregelmæssigt, og især i de senere Aar have vi lært en hel Del om den Maade, hvorpaa de sidste Dage i en Samling kunne bruges. Men jeg tror ikke, at det har været til Ære for Folkethinget eller til Gavn for Landet, og for min Part vilde jeg ønske, at vi ikke maatte gaa videre ad den Vej. (Afbrydelse af Berg.) Det ærede Medlem minder om Hærløven og jeg skal ikke være bange for at omtale Hærløven. Det var jo i Virkeligheden et ganske andet Forhold der, thi det var et Forslag, der var bygget paa et helt nyt Grundlag, et Forslag, som efter al Rimelighed ikke kunde blive behandlet i Fællesudvalget og derfor maatte indbringes her, medens det foreliggende Forslag er blevet taget ud fra Udvalget midt under dets Arbejder. Jeg kan nemlig paa ingen Maade indrømme det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brig), at Udvalgets Arbejder vare bleven afsluttede. Det er de selvfølgelig ikke, før Ordføreren har udført sit Hverv at skrive Betænkningen om det og faae den vedtagen og fremlagt for Thinget.